

[Nygaard.]

Jeg sagde, at jeg havde ikke noget imod at diskutere Told, jeg blev ikke hysterisk i den Anledning, det kom bare an paa *Maaden*, det kom an paa, at det ikke blev Mellemanden, der tog Profiten. Det ærede Medlem var meget ude efter at skulle have lavet et Toldforslag. Han var allerede under Valgkampagnen naaet til Titelen. Nu er der gaaet to Aar, men jeg er sikker paa, at hvis Papiret er opbevaret, staar der endnu ikke en Stavelse paa det. Hele den konservative Valgkampagne gik, i alt Fald naar det var i Nærheden af Byerne, ud paa alt det, man vilde gøre for Industrien. Jeg er ikke sikker paa, at Valgkandidaterne længere borte fra Byerne havde det samme Program; men her omkring København og i Byerne slog man sig for Brystet og fortalte om den aktive Politik, man vilde føre til Gavn for Industrien. Men hvad har man udrettet? Jeg ønsker ikke noget Svar fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, han er jo ikke enig med sine Partifæller paa det Punkt, men jeg spørger de ærede Medlemmer Hr. Drachmann og Hr. Grathwohl, der som Kandidater i Københavns Amt var særlig emsige efter at ville beskytte Industrien og gerne vilde have vore Vælgere til at tro, at blot de Herrer blev valgt, skulde det nok lykkes at føre en Politik, hvorefter den hjemlige Industri kom i Gang igen. Der er visse Ting, der tyder paa, at vi snart skal til at tage en lille Holmgang igen i Københavns Amt, jeg synes derfor, at de Herrer, hvis de vil udrette noget, skulde skynde sig, selv om det er i den ellefte Time.

Jeg tror, at det, for at erobre Eksportmarkeder, vil blive nødvendigt, saaledes som det ogsaa blev foreslaaet af det ærede Medlem Hr. Stauning, at vi sender handels- og industrikyndige ud for at undersøge nye Muligheder for vor Eksport. Der er sikkert saadanne Muligheder baade paa Balkan og i Randstaterne, og jeg vilde ogsaa tro, at der paa de oversøiske Pladser, som Persien og Indien, maatte kunne findes Afsætningsmarkeder for en hel Del af vor Maskinindustri. Jeg tror imidlertid ikke paa, at vore Gesandter i tilstrækkelig Grad er indstillede paa at foretage saadanne Undersøgelser. Det vil blive nødvendigt at sende Ekspertes ud, og saadanne findes ogsaa, det

er kun et Spørgsmaal om en Bevilling. Naar vi ikke kan finde Beskæftigelse til Landbrugets Befolkningstilvækst, og naar vi under Krisetilstande heller ikke kan finde Beskæftigelse til dem, der er i Industrien, bliver vi nødsaget til at se ud over Landets Grænser efter Afsætningsmuligheder. Det er efter min Opfattelse en Samfundsopgave, som Regering og Rigsdag i Fællesskab maa søge at løse. Der er i denne Sag to Sider, man maa have sin Opmærksomhed henvendt paa, nemlig forøget Eksport og Etablering af saadanne Foranstaltninger, at vort Hjemmeforbrug i saa høj Grad som muligt kan forsynes med de Artikler, vor egen Industri producerer.

De Spørgsmaal, jeg her har rejst, kan selvfølgelig ikke løses fra Dag til Dag, og jeg beklager derfor ogsaa, at den høje Regering ikke har rørt paa sig tidligere. Men indtil der bliver gjort noget positivt for at øge Beskæftigelsesgraden, har vi vedblivende de mange Tusinder af arbejdsløse, hvoraf en stor Del er uden Understøttelse. Jeg skal saaledes nævne, at i Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse er der for Tiden 22 730 arbejdsløse Medlemmer, som modtager vedtægtsmæssig Understøttelse, men der er 9 849 arbejdsløse Medlemmer, som har opbrugt deres vedtægtsmæssige Understøttelse. Mit Parti har tidligere paa Samlingen indgivet Lovforslag om midlertidig Krisehjælp til de arbejdsløse. Dette Forslag er henvist til et Udvalg. Det samme gælder Forslag til Ændringer i Lov Nr. af 1. Juli 1927 om Arbejdsanvisning og 151 Arbejdsløshedsforsikring. Saa vidt jeg er underrettet, sker der intet i dette Udvalg. Jeg maa anse det for en Skandale, at man paa et Tidspunkt, hvor der er saa mange arbejdsløse, i et saadant Udvalg overhovedet ikke behandler de Forslag, der er henvist til det, thi naar Folk uden egen Skyld er uden Beskæftigelse, kan Samfundet ikke forsvare at lade dem og deres Familier lide Nød. Men det er det, der sker. Jeg henstiller derfor saa kraftigt som muligt til Flertallet og den høje Regering at fremme de her omtalte Understøttelseslove og forhindre, at Forslaget til Forringelse af Hjælpekasseloven nyder Fremme. Gennem Hjælpekasserne har man jo kunnet hjælpe lidt, Krisehjælpsforslagene vilde efter min Mening have kunnet hjælpe mere, men For-